

IRENE ROL is eigenaar van NML Health. Samen met een groep dierenartsen en dierspecialisten werkt ze aan het bevorderen van de gezondheid van dieren op een natuurlijke en veilige manier met behulp van natuurlijke producten.

Koliekzorgen

Als **trotse eigenaresse** van **drie leuke IJslanders** - merrie Tyra van 24, haar dochter Aevi van 7 en ruïn Óri van 7 jaar - ben ik dankbaar voor de afgelopen twaalf jaren waar ik met **relatief weinig gezondheidsleed** van de paarden te maken heb gehad. Totdat Tyra tot **drie keer** toe een **zware koliekaanval** kreeg...

Mijn IJslanders schuren niet, hebben gezonde benen en een goede looplust. Door te zorgen voor een goede balans in voeding, beweging en welzijn, lukte het me om alle drie mijn paarden fit te houden. Dat betekent bij dit sobere ras wel dat ik ervoor moet zorgen dat ze niet teveel suikers binnenkrijgen. Dat wil zeggen: niet in een te vette wei staan, minimaal twee keer per week een flinke rit in de natuur en zorgen voor voldoende afwisseling op het paddock paradise om verveling te voorkomen. Ik ondersteun de paarden met natuurlijke supplementen waar nodig, zoals een mengsel om de suikerstofwisseling in balans te houden.

Omdat de oudste dame Tyra nogal gevoelig is voor stof, is de inloopstal speciaal voor haar voorzien van rubberen matten en week ik het hooi in water, omdat de zuurgraad van de 'voor-super-droog' voor haar nog te hoog is. Ze heeft afgelopen winter zelfs bij het eten van een beetje van die 'voor-super-droog' steevast dunne ontlasting. De psyllium die ik daarvoor geef, is een soort van symptoombestrijding. Maar dat is niet wat ik wil: ik wil dunne ontlasting voorkomen. Toen in het voorjaar bleek dat ze haar voer niet goed verteerde, heb ik tot twee keer toe de paardentandarts laten komen. "Er is niets bijzonders met het gebit van Tyra aan de hand", zo verzekerde hij me.

Helaas kreeg Tyra, met een tussenpauze van twee weken, driemaal een zware koliekaanval. Zo heftig, dat de veearts liet doorschemeren dat het eigenlijk niet eerlijk was om haar nog in leven te houden: ze was beroerd en broodmager. Haar in de kliniek nader te laten onderzoeken zagen de dierenartsen ook niet als een optie omdat ze veel te zwak was. Ten einde raad gaf ik Tyra vijf keer per dag slobber met daarin extra vitamines en mineralen en vegetarische omega-olie. Daarmee hield ik haar nog net op de been. Tijdens de koliekaanvallen kreeg ze de standaard injecties tegen kramp en pijn, laxatie met een neussonde met paraffine, extra omega-olie en psyllium door het voer. Maar niets hielp een volgende aanval te voorkomen.

Natuurlijk ben ik samen met de dierenartsen op zoek gegaan naar de oorzaak. Ontlastingsonderzoek naar zand: negatief.

Ontlastingsonderzoek op wormen: negatief. Onderzoek van het drinkwater op diverse metalen: negatief. Bloedonderzoek gericht op ontstekingswaarden: niets bijzonders. Ik zat met mijn handen in het haar, had slapeloze nachten en wist niet meer waar te zoeken. Alle supplementen uit mijn enorme apothekerskast had ik geprobeerd. Tot één van de dierenartsen die het ook niet opgaf, zei: "Die vertering is echt niet optimaal, dat is aan de mest te zien. Laat nog één keer een paardentandarts goed naar het gebit kijken."

En ja hoor, helemaal achterin zaten twee rotte kiezen die de tandarts er zo met de hand uit kon trekken. Die hebben zo verschrikkelijk pijn gedaan, dat kauwen niet goed mogelijk was! Vanaf dat moment is de oude Tyra met behulp van extra's - drie keer per dag slobber met extra's voor de weerstand, zoals probiotica, omega-olie en vitamines en mineralen, met grote sprongen vooruitgegaan. Dacht ik drie maanden geleden dat het einde oefening met haar was, nu rijd ik weer heerlijk met haar in het bos, is ze als vanouds weer moeilijk af te remmen en is haar IJslands vuur weer aangewakkerd. Wat ben ik ontzettend dankbaar dat ze deel kan blijven uitmaken van onze kudde!

Irene

